О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 29266

гр. София, 21.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 10 състав,** в закрито заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разгледа дело номер **8375** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на В. П. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-1993-000052 от 14.05.2026г., издадена от полицейски инспектор при ОДМВР Т., РУ Т.,връчена на жалбоподателката на 12.06.2026г.

С допълнителна жалба № 25933/21.07.2026г. съдът е сезиран и с искане, направено на основание чл. 166, ал. 4 АПК, да се постанови спиране на изпълнението на оспорената заповед. Посочено е, че представените от ответника документи касаят лицето Л. М. Т., а не лицето Л. М. П., което жалбоподателката не познава и на което не е предоставяла личния си автомобил. Представено е Решение №28835 от 16.07.2025 на АССГ, с което е отменена ЗППАМ № 431/26-4332-001173 от 06.03.2026г., за което се твърди, че касае лицето Л. М. Т..

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно, като съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 171, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. В случая спрямо В. П. К. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б.А – прекратяване регистрацията на ППС за срок от шест месеца с оглед обстоятелството, че лекият автомобил, собственост на жалбоподателката- "С." с [рег.номер на МПС] е управляван от лице, лишено от правото да управлява МПС към онзи момент.

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК, в хипотезите по чл. 166, ал. 4 АПК законодателят презумира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това ex lege предварително изпълнение. В

съответствие с това всички заповеди по чл. 172, ал. 1 ЗДвП са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административни нарушения – чл. 171 ЗДвП.
Специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че предварителното изпълнение на наложената ПАМ би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.
В конкретния случай жалбоподателката оспорва искането си за спиране с обстоятелството, че в ЗППАМ като лице, управлявало автомобила й, е посочено името Л. М. П., вместо правилното Л. М. Т.. Л. М. Т. е бил лишен от правото да управлява МПС по силата на ЗППАМ № 431/26-4332-001173 от 06.03.2026г., издадена от мл. автоконтрольор в 04 група, 01 сектор ОПП, СДВР, която заповед впоследствие е отменена с Ррешение №28835 от 16.07.2025 на АССГ.
Горните обстоятелства не обосновават спиране на оспорената в настоящото производство заповед за прилагане на принудителна административна мярка.
Имплицитно въведените от жалбоподателя доводи за допуснати процесуални нарушения при издаването на оспорената заповед относно името на лицето, управлявало автомобила й, касаят законосъобразността на административния акт и не са относими към предмета на настоящото производство. Същите ще бъдат обсъдени при разглеждането на спора по същество, доколкото в производството по чл. 166 АПК съдът преценява наличието на предпоставките за спиране на предварителното изпълнение.
Следва да се отбележи, че в искането за спиране жалбоподателят не е навела конкретни твърдения за настъпването на значителни или трудно поправими вреди от предварителното изпълнение на заповедта. Не са изложени факти относно професионална необходимост от използването на процесното моторно превозно средство, невъзможност за придвижване поради здравословно състояние, липса на алтернативен транспорт или други конкретни обстоятелства, които да обосноват извод за наличие на вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК. Представените доводи са насочени изцяло към твърдяна незаконосъобразност на административния акт, а не към последиците от неговото предварително изпълнение.

В производството по чл. 166 АПК тежестта за доказване на предпоставките за спиране на предварителното изпълнение е върху молителя. Самото оспорване на законосъобразността на административния акт, както и вероятността той да бъде отменен впоследствие, не представляват самостоятелно основание за спиране на предварителното изпълнение, доколкото законодателят е предвидил именно предварителното изпълнение да се осъществява независимо от висящото съдебно оспорване.

Липсват и доказателства, от които да се установява, че вредите, които жалбоподателката евентуално би претърпяла, са с интензитет, надхвърлящ обичайните неблагоприятни последици от наложената принудителна административна мярка. Ограничаването на възможността за ползване на регистрираното пътно превозно средство представлява типична и предвидена от закона последица от прилагането на мярката по чл. 171, т. 2а ЗДвП и само по себе си не може да се квалифицира като значителна или трудно поправима вреда.

Не са наведени и не са установени нови обстоятелства, настъпили след издаването на административния акт, които да налагат различна преценка относно необходимостта от незабавното му изпълнение. При липсата на такива обстоятелства не се установява наличието на

противопоставим интерес, който да надделява над защитения от закона обществен интерес, обусловил допускането на предварително изпълнение по силата на закона.

Така мотивиран, Административен съд София-град ,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. П. К. за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-1993-000052 от 14.05.2026г., издадена от полицейски инспектор при ОДМВР Т., РУ Т..
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.